

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **P. P.**
bytem
v zastoupení opatrovníci,
bytem tamtéž

zastoupena: Mgr. Lenka Piknová, advokátka
se sídlem Veselá 237/37, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlím Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2018, sp. zn. SZ/MPSV-2017/163507-921, č. j. MPSV-2018/58920-921,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze 21. 3. 2018, sp. zn. SZ/MPSV-2017/163507-921, č. j. MPSV-2018/58920-921, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen uhradit na náhradě nákladů řízení žalobkyni částku **4719 Kč**, a to ve lhůtě **30 dnů** ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobkyně Mgr. Lenky Piknové, advokátky se sídlem Veselá 237/37, 602 00 Brno.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně napadla u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2018, sp. zn. SZ/MPSV-2017/163507-921, č. j. MPSV-2018/58920-921 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajská pobočka v Brně (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 10. 7. 2017, č.j. 188328/17/BO (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku (motorové vozidlo)

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaný poukázal na výsledky správního řízení před prvostupňovým orgánem, který rozhodoval na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Brno-venkov (dále jen „OSSZ Brno-venkov“) ze dne 21. 6. 2017, podle něhož žalobkyně nebyla uznána osobou, která má těžkou vadu nosného či pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám zdravotně postiženým a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 329/2011 Sb.“). Na základě tohoto posudku prvostupňový orgán příspěvek na zvláštní pomůcku zamítl.
3. Na základě odvolání žalobkyně bylo v odvolacím řízení vyžádáno nové posouzení zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí MPSV, pracoviště v Brně (dále jen „PK MPSV“). Posouzení zdravotního stavu žalobkyně bylo provedeno na jednání PK MPSV dne 6. 3. 2018, kde byla žalobkyně přítomna a vyšetřena při jednání komise.
4. PK MPSV dospěla k závěru, že žalobkyně s vrozeným hydrocefalem a pravostranným postižením končetin v rámci dětské mozkové obrny trpí projevy Aspergerova syndromu a v oblasti mentální na intelektovém podprůměru (lehký defekt). Z výše uvedeného podle PK MPSV vyplývá, že těžká či hluboká mentální retardace nebyla prokázána, a to ani stavy na pomezí těžké mentální retardace. U posuzované se jedná o podprůměrný až lehký intelektový deficit s projevy Aspergerova syndromu. Nebylo zároveň prokázáno těžké postižení nosných kloubů kolen a kyčlí, ani celková ztuhlost páteře. Na horních a dolních končetinách není přítomna těžká paréza ani plegie, nejde o funkční ztrátu končetin ani amputační ztrátu končetin či těžkou poruchu růstu.
5. PK MPSV v posudkovém závěru uvedla, že nejde o osobu s těžkou vadou nosného či pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardací charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Nejde o těžkou vadu nosného pohybového ústrojí ve smyslu písm. a), b), d) až i) a l) bodu 1 části I přílohy k citovanému zákonu, nejde ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 4 části I téže přílohy. Tento stav byl i k datu 6. 3. 2017.

6. Žalobkyně nevyužila svého práva se ve stanovené lhůtě k podkladům pro rozhodnutí vyjádřit.
7. Z uvedených závěrů PK MPSV žalovaný dovodil, že nové posouzení zdravotního stavu žalobkyně neodpovídá přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku, a proto nebylo možno odvolání vyhovět. PK MPSV se ve svých závěrech shodla s OSSZ Brno-venkov, vycházela z úplné a dostatečné zdravotní dokumentace a byly zjištěny všechny skutečnosti potřebné pro posudkový závěr. Z uvedených důvodů bylo odvolání zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

III. Žaloba

8. Žalobkyně má za to, že postupem správních orgánů, jež rozhodovaly o přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo, jak v prvním stupni, tak v řízení odvolacím, byl nedostatečně zjištěn skutkový stav věci (zdravotní stav žalobkyně), a tímto došlo k újmě na jejích právech. V odvolacích námitkách žalobkyně uvedla, že postupem prvostupňového soudu došlo k porušení zásady materiální pravdy a tím i k porušení práva na spravedlivý proces.
9. Žalobkyně na svých uvedených námitkách stále trvá, a to z hlavních důvodů, že se správní orgány nedostatečně zabývaly jak mentálním stavem, tak fyzickým stavem žalobkyně. Žalobkyně od roku 2003 dochází na soukromou psychologickou kliniku LOGO s.r.o., Vsetínská 20, 639 00 Brno, kde podstupuje opakovaná vyšetření na objasnění jejích rozumových schopností. Výsledky těchto vyšetření ukazují, že žalobkyně trpí mentální retardací a její výkony jsou nerovnoměrné.
10. Žalobkyni není jasné, proč se v posudkové komisi nenacházel odborník z oboru psychologie, který by tento skutkový stav dokázal s jistotou určit, a to i s ohledem na to, že nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku je také podmíněn rozumovým stavem žadatele.
11. Žalobkyně je osobou ve věku 31 let a z důvodu její nedostatečné rozumové a volní vyspělosti je osobou omezenou ve svéprávnosti. Vedle tohoto omezení trpí žalobkyně početnými zdravotními komplikacemi. Žalobkyně prodělala dětskou mozkovou obrnu, jejímž důsledkem je pravostranné postižení končetin se spasticitou. Má omezenou hybnost v kolenou, nedokáže sama udělat dřep, trpí oslabenou jemnou motoriku a nedostatečnou svalovou silou v pravé ruce. Z důvodu vrozeného hydrocefalu byl žalobkyni zaveden VP shunt a žalobkyně se dlouhodobě léčí se systémovým lupusem. Při poslední kontrole na oftalmologické klinice v březnu tohoto roku byla žalobkyni diagnostikována progresivní katarakty a doporučeno zvážení operace, a to vzhledem k jejímu zdravotnímu stavu.
12. Vedle fyzických zdravotních komplikací trpí žalobkyně vážnými problémy psychického rázu, které žalobkyni de facto znemožňují jakékoliv sociální interakce s jinými lidmi, ať už s jednotlivci nebo v kolektivu lidí. Větší kolektiv lidí v žalobkyni vyvolává strach a paniku, kdy tyto způsobují autistické záchvaty. Z tohoto důvodu je pro žalobkyni nemyslitelné cestování městskou hromadnou dopravou a jediným možným dopravním prostředkem je osobní automobil. Pěší chůze je pro žalobkyni také ztížená, a to jednak ze zdravotních důvodů, kdy trpí problémy s rovnováhou a kvůli bolestem nezvládne ujít více než pár set metrů, a

také z psychických důvodů, kdy žalobkyně má strach ze schodů, ze stoupání do výšek, z výšek, z následného sestupu z výšek, ze šikmých plošin, tramvajových ostrůvků položených v kopci, z nepevného povrchu na zemi a pokud už z domu vyjde, tak jedinečně v doprovodu osoby, která ji vede za ruku. Ke všemu výše uvedenému se přidává strach ze stavebních strojů, stavenišť, výkopů, z hlasitých zvuků při stavebních pracích, kdy v případech těchto prací v blízkosti obydlí nebo cílové destinace žalobkyně odmítá buď z domu vyjít, nebo do místa určení dojít.

13. Na základě výše uvedeného je žalobkyně odkázána na pomoc svých blízkých, kteří ji musí všude doprovázet a pomáhat, aby se vyhýbala stresovým situacím, které v ní vyvolávají autistické záchvaty. Žalobkyně má dále za to, že podmínky pro přiznání příspěvku jsou diskriminační a tak jak jsou v zákoně uvedeny, pozbývají svému hlavnímu účelu, a to pomoci osobám, které se nejsou schopni sami dopravovat z místa na místo. Zákon přiznává příspěvek osobě, která ztratí končetinu s možností protézování a i přes tyto okolnosti by byla osoba schopna se přepravovat dopravními prostředky, ale nepřizná ho osobě, která se sama dopravovat nikam nemůže, avšak disponuje všemi končetinami.
14. Ze všech shora uvedených důvodů žalobkyně navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, jakož i přiznání náhrady nákladů řízení.

IV. Vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

15. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě shrnul právní úpravu poskytování dávek osobám zdravotně postiženým obsaženou v zákoně č. 329/2011 Sb., zejm. pak v příloze 4 tohoto zákona, která obsahuje výčet zdravotních postižení odůvodňujících přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku.
16. K posudku PK MPSV ze dne 6. 3. 2018 žalovaný dodal, že komise zasedala v řádném složení, jejím členem byl odborný neurolog žalobkyně i její opatrovnice byly jednání PK MPSV přítomny.
17. K jednotlivým žalobním bodům žalovaný uvedl, že PK MPSV se zabývala dostatečně zdravotním stavem žalobkyně, a to jak mentálním, tak i fyzickým. PK MPSV měla k dispozici dostatečnou podkladovou dokumentaci a vycházela i z vyšetření žalobkyně při jednání komise. Sice tomu nebyl přítomen odborník z oboru psychologie, komise však měla k dispozici psychologická vyšetření, která opakovaně hodnotila mentální defekt žalobkyně jako hraniční až lehou mentální retardaci, přičemž aktuální psychologický nálezn byl ze dne 15. 2. 2018. Omezení ve způsobilosti k právním úkonům není kritériem pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku. Postižení nosného a pohybového aparátu nedosahuje takového stupně, aby splňoval podmínky pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku. Postižení mentální včetně autistických projevů a zvláštnosti v chování nedosahuje takového stupně, aby splňovalo podmínky pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla podle odst. 4 přílohy k zákonu č. 239/2011 Sb.
18. Ohledně námítky nepřítomnosti žalobkyně u posudkového jednání žalovaný uvedl, že posudek PK MPSV musí být podle judikatury Nejvyššího správního soudu úplný, objektivní a přesvědčivý, k čemuž však nemusí vést osobní vyšetření

posuzovaného. V dané věci navíc byla žalobkyně při jednání PK MPSV osobně vyšetřena.

19. Žalovaný zdůraznil, že indikací pro přiznání příspěvku na motorové vozidlo jsou pouze stavy vyjmenované v citované právní úpravě a nelze s nimi funkčně srovnávat jiné (nevyjmenované) poruchy. Z uvedených důvodů navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
20. V replice k vyjádření žalovaného ze dne 2. 11. 2018 žalobkyně uvedla, že vyšetření lékařkou z oboru neurologie při jednání PK MPSV nebylo dostatečné. Stav žalobkyně je nestabilní a vykazuje nerovnoměrné výkyvy hraničící s mentální retardací. Proto měl být přítomen též odborník z oboru psychologie.

V. Posouzení věci krajským soudem

21. Krajský soud nejprve zkoumal, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), a jde rovněž o žalobu přípustnou ve smyslu ust. § 65, § 68, a § 70 s. ř. s.
22. Ve věci rozhodoval krajský soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť byly dány podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání.
23. V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Při zjišťování skutkového stavu vycházel ze správních spisů předložených žalovaným a prvostupňovým správním orgánem.
24. Po řádném posouzení žalobních námitek dospěl krajský soud k závěru, že žaloba je důvodná.
25. Krajský soud úvodem považuje za nutné shrnout právní úpravu poskytování příspěvku na zvláštní pomůcku osobám zdravotně postiženým podle právního stavu rozhodného ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Podle ust. § 9 odst. 2, 3 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. platí, že *„Nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku. (3) Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok. (4) Zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.“*
26. Taxativní výčet zdravotních postižení odůvodňujících přiznání příspěvku je uveden v příloze k citovanému zákonu. Pro účely přiznání příspěvku na pořízení motorového vozidla se konkrétně jedná o tato postižení (viz část I odst. 1 a 4

přílohy k citovanému zákonu): anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše, funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí, funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí, ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí, ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin, těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy, disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm, anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně bez možnosti oprotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu, anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s možností oprotézování a **těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace.**

27. Jak je tedy patrné, zákon nespojuje vznik nároku na přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku v podobě motorového vozidla s libovolným těžkým postižením pohybového či nosného ústrojí, ale toliko s těmi postiženími, která jsou uvedena v příloze k citovanému zákonu, konkrétně v bodu 1 písm. a), b), d až i) a l) přílohy citovaného zákona. Správní orgán, potažmo orgán lékařské posudkové služby vypracovávající posudek zdravotního stavu žadatele tedy nemůže pro účely přiznání příspěvku na motorové vozidlo přihlídnout k jiným než zákonem předvídaným vadám. Totožné závěry vyplývají i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 Ads 51/2016 – 29, v němž Nejvyšší správní soud dovodil, že dotčená ustanovení citovaného zákona je třeba vykládat zcela striktně bez možnosti jakkoliv analogicky rozšiřovat výčet zdravotních vad odůvodňujících přiznání příspěvku na poskytnutí motorového vozidla (srov. též rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4. 6. 2013, č. j. 2 Ad 14/2013 – 20).
28. V posuzované věci jde o to, že žalobkyně tvrdí, že její zdravotní postižení splňuje kritéria části I odst. 4 písm. b) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., tedy že jde o zdravotní stav kvalifikovatelný jako těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace. Posudky OSSZ Brno-venkov a PK MPSV ze dne 6. 3. 2018 však k tomuto závěru nedospěly.
29. Krajský soud se tedy zabýval úplností, celistvostí a přesvědčivostí posudkového hodnocení zdravotního stavu žalobkyně provedeného ve správním řízení, a to jednotlivě a ve vzájemných souvislostech. Posudek OSSZ Brno-venkov ze dne 21. 6. 2017 neuvádí mezi podklady ze zdravotnické dokumentace žádné psychologické vyšetření, přičemž konstatuje mj. stav po DMO, Aspergerův syndrom a autistické rysy. V posudkovém hodnocení již cituje psychologický nález, podle něhož v rozumových schopnostech se projevuje disharmonie, přičemž intelektové schopnosti jsou lehce podprůměrné, je přítomna dyskalkulie a organicita. Podle posudku se nejedná o takové zdravotní postižení, pro něž lze přiznat příspěvek na požadovanou pomůcku, neboť nejde ani o hlubokou či těžkou mentální retardaci.
30. Posudek PK MPSV ze dne 6. 3. 2018, který se stal základem pro napadené rozhodnutí, vychází v tomto ohledu z psychologických vyšetření ze dne 29. 7. 2004

a ze dne 15. 2. 2018, kde se v závěrech z tohoto vyšetření uvádí, že úroveň rozumových schopností je v pásmu lehké mentální retardace, výkony nevyrovnané, tok myšlenek není logicky vázán, neudrží pozornost u zadaného úkolu. Dále se uvádí citace znaleckého posudku ze dne 6. 2. 2015, že v popředí je osobnosti žalobkyně je mentální retardace lehkého stupně, vcelku dobrá slovní zásoba, ale vážné porozumění v důsledku autismu. Rozumové schopnosti žalobkyně se pohybují v pásmu podprůměru až lehkého defektu, defektní je i početní představa. Z vyšetření při jednání komise se žádný z uvedených závěrů nevztahuje k problematice mentální retardace žalobkyně. V samotných posudkových závěrech PK MPSV k tomuto problému uvádí pouze tolik, že z uvedených zjištění vyplývá, že těžká nebo hluboká mentální retardace nebyla prokázána, ani stavy na pomezí těžké mentální retardace. U posuzované se jedná o podprůměrný až lehký intelektový deficit s projevy Aspergerova syndromu.

31. Krajský soud po vyhodnocení těchto skutkových zjištění musí dát za pravdu žalobkyni, že jakkoliv se posudková hodnocení citovaných posudků shodují, skutkový stav prozatím nebyl zjištěn ve správním řízení zcela dostatečně. Krajskému soudu je z jeho rozhodovací činnosti v obdobných věcech (např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 25. 4. 2017, č.j. 33 A 51/2015-44) dostatečně známo, jak složité je rozeznání mentální retardace (tzn. trvalého snížení rozumových schopností) od projevů autismu, kterým trpí i žalobkyně. Je běžné, že se obě poruchy u takto zdravotně postižených osob projevují zároveň. V těchto případech je zapotřebí obzvláště citlivě zkoumat, do jaké míry se na defektním intelektuálním výkonu postiženého podílí mentální retardace a do jaké míry jde o Aspergerův syndrom, který v zásadě nevylučuje obecně vysokou inteligenci (viz k tomu např. <http://mujautismus.cz/autismus-spergeruv-syndrom-encyklopedie/r/retardace/>).
32. V předmětné věci je podle názoru krajského soudu pro dosažení náležité úplnosti a přesvědčivosti posudkového hodnocení zdravotního stavu žalobkyně skutečně na místě, aby byla žalobkyně při jednání PK MPSV vyšetřena přísedícím psychologem. Provedené neurologické vyšetření nemůže tuto složku posudkového hodnocení bez dalšího nahradit.
33. Žalovaný se tedy dopustil nedostatečného zjištění skutkového stavu v odvolacím řízení, pokud se spokojil pouze s posudkem PK MPSV ze dne 6. 3. 2018 a nevyžadoval k odvolacím námitkám žalobkyně doplňující posudkové hodnocení založené na vyšetření žalobkyně lékařem z oboru klinické psychologie. Tuto vadu bude v dalším řízení třeba odstranit doplňujícím posudkem PK MPSV, který bude vypracován po dalším vyšetření žalobkyně v novém složení komise, jejímž členem bude také odborný psycholog.

V. Závěr a náhrada nákladů řízení

34. Krajský soud je tedy přesvědčen, že skutkový stav zjištěný žalovaným trpí zásadními nedostatky, které způsobují, že napadené rozhodnutí spočívá na

- nedostatečném zjištění skutkového stavu věci (§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.). Za těchto okolností nebylo možné z posudku PK MPSV pro účely rozhodnutí o odvolání bez dalšího vycházet.
35. Za těchto okolností nezbyvá krajskému soudu než napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení (výrok I). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem krajského soudu obsaženým v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
36. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
37. V dané věci měla plný úspěch ve věci žalobkyně, které vznikly náklady na právní zastoupení advokátem. Krajský soud jí tedy přiznal náhradu těchto účelně vynaložených nákladů, přičemž postupoval podle příslušných ustanovení o mimosmluvní odměně advokáta ve vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Jiné náklady řízení žalobkyně neuplatnila a nejsou zřejmé ani ze spisu.
38. Podle ustanovení § 9 odst. 2 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu platí, že v řízení o žalobě ve věci nároků fyzických osob v sociálním zabezpečení ve správním soudnictví je tarifní hodnotou 5.000 Kč. Ve smyslu § 7 bod 3 této vyhlášky činí sazba za jeden úkon právní služby 1.000 Kč. Krajský soud vycházel z toho, že zástupkyně žalobkyně učinila ve věci prokazatelně tři úkony právní služby, a to konkrétně převzetí a přípravu zastoupení (§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu), sepsání žaloby (§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu) a repliku ze dne 2. 11. 2018. Ke každému úkonu právní služby náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč. Celkem tedy náleží na odměně za právní zastupování žalobkyně částku 3900 Kč. Jelikož zástupkyně žalobce soudu doložila, že byla plátcem DPH, soud zvýšil odměnu o částku připadající na tuto daň (21 %). Celkem tedy na odměně za právní zastupování a na náhradě nákladů řízení náleží částka 4719 Kč, která bude zástupkyni žalobce uhrazena žalovaným za podmínek uvedených ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 14. října 2019

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:

K. M.